

בסיעתא דשמיא

שיעורים בפרשת השבוע

שנאמרו בבית המדרש
'בית יהושע'
רחוב מנחת יצחק 2
עיר"ק ירושלים תובב"א

ע"י הרב"ג
ר' מנשה ישראל רייזמאן שליט"א
יום ד' פרשת וקרא | ו' אדר ב' תשפ"ב
ניתן לשמוע בקו ישיר: 03-6171105
www.kolhalashon.com

**ניתן להאזין לשיעורים
בקול הלשון
03-6171111**

**להורדת הקונטרס
באתר קול הלשון
www.kolhalashon.com**

אחים יקרים, מאליכם תבינו שבימים האחרונים דברתי והתכתבתי עם המון אנשים, והתפלאתי מאד בראותי את השינוי הקיצוני שיש בדעות וסברות בני אדם, מקצה מזה ומקצה מזה. ביניהם הרבה דעת תורה וביניהם הרבה דברי הבל, וכפי הנראה שחסר כאן איזה יסוד בסיסי שצריך לברר, ולא שאני בן יודע בבירור, רק נזכיר מתוך דברי רבוה"ק, וכל מי שרוצה לחלוק בעולם הדמוקרטי הזה, יבא ויחלוק. אנו נייסד דברינו בס"ד מן התורה מן הנביאים ומן הכתובים ומדברי חכמינו זכרונם לברכה.

מצות מחיית עמלק מדאוריתא, מקובל עליך?

ונקדים שדברינו דלהלן בוודאי לא יתקבלו על לב כל השומעים, כמו שכלל ענין 'שבת זכור' אינו מתקבל על לב הכל, אפילו 'היימישע אידן' לא מסתדרים עם מצות 'זכור את אשר עשה לך עמלק' ושמחים מאד שאין בימינו אפשרות לקיים את המצוה הזו בפועל, שאין יודעים איה המה העם עמלקי, ונשאר לנו קיום מצוה זו רק ע"פ המבואר ב'שם משמאל' ו'שפת אמת' ברוחניות, זה הסתדר להם יפה שאין שייך בימינו לקיים מצוה דאוריתא זו, לתפוס את העמלק ולעשות בו כאשר עשה שמואל הנביא עם אגג.

כשהרחמנות שלא במקומה הראוי, אזי האכזריות פורצת גם היא שלא במקומה

כי גם אנשים גדולים מאד מאד היה להם הקושי הזה להרוג את עמלק, וכמבואר בהפטר שבת זכור, ואם הכ" שמה מישאל משתמשת עם מדת הרחמנות שלא במקום הראוי, בסופו של דבר מתגלה ממנו מדת האכזריות שלא במקום הראוי. וכן מבואר במדרש על מלכנו החסיד והקדוש בחיר ה', שחמל על העמלקים ושאל 'אם גדולים חטאו, קטנים מה חטאו', שלכן נתגלגל הדבר וצוה להרוג את נוב עיר הכהנים, והקב"ה שאל אותו איפה הרחמנות שלך. התשובה היא, שמדת הרחמנות לא היתה במקומה לנקום בעמלק, ועי"ז נתגלגל אכזריות כנגד אחינו בני ישראל בני הכהנים. כל המרחם על האסירים סופו מתאכזר על הרחמנים.

וכן הוא בכל דור, שאם האדם 'מרחם' שלא במקום שהתורה אמרה, ומשתמש עם רעיונות רפורמיים וכן של שקר, בסופו של דבר מתאכזר על אחיו קרוביו ושכניו באכזריות קשה מאד.

ולכן עלינו לברר נקודה ברורה, וזאת למודעי כי אתמול דברתי בענין זה עם אדם גדול שהוא בקי בכל התורה כולה, בנגלה ונסתר, זקן מופלג יותר מתשעים שנות חיים, והסכים לדברי.

בלי ספק שהדמוקרטיה יותר מועילה לשמירת התורה והמצות בגלותנו

זה צריך להיות ברור שטובת בני ישראל בגשמיות וברוחניות בימינו, בכל מקומות מושבותיהם, הוא שהדמוקרטיה רטיה תהיה חזקה מאד בעולם, שעי"ז יכולים לשמור על תורה ומצוות בכל אתר ואתר, ועי"ז אין רודפים אותנו על שמירת שבת ותורה ומצוות.

ולא ניכנס כעת בענין המחלוקת בין הבעל התניא והרה"ק רבי מענדל'ע רימנובער זי"ע שנחלקו מי ינצח, רוסיה או צרפת, כי אלו ואלו דברי אלקים חיים, ואין להוכיח מהתוצאות, כי אין אנו בודקים את המציאות כדי לאמת את דברי רבוה"ק, כל דיבור מדברי רבוה"ק הוא אמת, אף אם ההסטוריה תוכיח הפוך.

אמנם בלי ספק שכהיום הזה יותר טוב ליהדות ולכל העולם ולהאנושות שיהיה כמה יותר מדינות בעולם שילכו עם הדמוקרטיה.

אע"פ שבפרטיות יכולים להסתכל בזכויות מגדלת, ויש טוענים שמדינת אמריקה שהיא סמל הדמוקרטיה, מלאה וגדושה עם אנטישמיות, הרבה יותר מרוסיה. אמריקה עצמה היא מדינה דמוקרטית ולכן אין האנטישמיים מרימים ראש, וזוהי ישועה גדולה שעשה עמנו השי"ת, אבל מדינה זו מלאה באנטישמיים מקצה זה עד קצה זה, אפילו בבארא פארק וומס"ב וקרונהייטס יש סיפורים שהגוי מפיל יהודי על הארץ ומכה בו ומבזהו שהוא יהודי. וברוסיה אינני יודע אם שם היום שנאת ישראל, צריך לשאול יהודי רוסיה אם הם מרגישים שנאת ישראל בכל עת ובכל שעה.

אמנם זהו דבר פשוט שיש לבני ישראל בגלותם להתפלל בשלומה של מלכות, ובפרט מלכויות דמוקרטיות שנותנים לבני ישראל ללמוד בחיידר ובישיבה, ולשמור על תורה ומצוות.

אין לתמוך במחוצף עז פנים, גם כשנדמה שהוא טוב לישראל

וכן זהו פשוט שבשעה שמתעורר מחוצף רוסי אחד שיוצא נגד כל העולם לכבוש ולהרוג אנשים, אין שום סברא להיות מרוצה מהנהגה שכזו. וכמעשה שהיה בעיר בעלזא כשהוצרכו התושבים לבחור באחד שינהיג העיר, ואחד מהמועמדים שהיה תומך בבני ישראל אבל היה חצוף במהותו, והרה"ק מבעלזא זי"ע קבע שלא לבחור בו, כי אין לתמוך באדם מחוצף עז פנים, אע"פ שהיה נראה טובה גדולה יותר לישראל אם הוא יצליח. וכמו כן כשקם רוסי אחד ומכה בשכניו ומבלבל את השלום בעולם, לשבור גבולות עמים שכבר עומדים וקבועים זה שבעים שנה, אי אפשר להיות מרוצה ממהלך כזה. ואין זה עסקינו כלל, כי הקב"ה מנהיג כל המלחמות הוא לבדו. כאומרו 'מלחמות אני עשיתי' [ע"ז ב ע"ב].

אך זהו דבר ברור שהרצון היהודי הוא שהדמוקרטיה תנצח, וכל שאר האומות המתנגדים לזה, יתבטלו לגמרי, וכדכתיב 'כי אז אהפוך אל כל העמים שפה ברורה' 'ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה, וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות', זהו היעוד של העולם שלא יצטרכו עוד לטנקים מטוסי קרב וספינות מלחמה, ושום אומה לא תאיים על חברתה במלחמה באש ובדם. כך ייעדו לנו נביאי אמת ואין בזה שום דבר השנוי בויכוח.

יהודי מתנהג ביושר וכבוד לכל נברא, אף לגוי ובעל חי

מה שרצינו להרחיב הוא בעצם ענין הנקמה, ההרגשה של יהודי לראות נקמה במי ששפך את דמו ודם משפחתו, הן בדור אחרון והן בדורות הקודמים, כי ראינו בימים האלה שבני ישראל נבוכים בהם.

זאת מקובל בישראל להזכיר אחר שם יהודי הרוג 'השם ינקום דמו', הי"ד בר"ת. ודבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים, לא פסוק אחד או שתיים, אלא כמה מאות פסוקי תנ"ך עוסקים בענין הנקמה.

מצד אחד בני ישראל מצווים מאד לאהוב כל יהודי, ואהבת לרעך כמוך, ולא רק יהודי, אלא 'חביב אדם שנברא בצלם', ואפילו בעל חי 'צער בעלי חיים דאורייתא', כ"ש אדם שנברא בצלם, כלשון התנא באבות שיש חבה לאדם שנברא בצלם, וצריך להתנהג ביושר כלפי כל באי עולם, הן בני ישראל הן שאר האומות.

ההורג גוי אינו נדון בבית דין, משום עוצם חטאו בחילול ה' אינו מתכפר על ידם

וכתב הג"מ רבי מאיר שמחה זי"ע דבר נפלא, יהודי שהרג יהודי חייב מיתה, כמ"ש 'שופך דם האדם באדם דמו ישפך', אבל יהודי שהרג גוי בן נח, אינו נענש בבית דין, אין זה משום שדם הגוי אינו יקר, אלא משום שאין לו כפרה בבית דין! כי מלבד איסור הרציחה יש גם חילול ה' שהגוי רואה שיהודי הורג גוי, ולכן אי אפשר לחייבו מיתה, דלא סגי ליה בכפרת מיתת בית דין! ועי' במנחת חינוך מה שכתב בזה. וכלל הדברים שדעת רוב ראשונים שאיסור רציחה הוא גם שאסור להרוג בן נח, כי הפסוק 'שופך דם האדם' נאמר קודם מתן תורה. אלא שארבעה מיתות בית דין הם רק באופן שזה מכפר לו על עונו, כמבואר במס' סנהדרין שקודם המיתה אומרים לו להתודות ומיתת ב"ד מכפרת עליו בשלימות, משא"כ בישראל שהרג בן נח שגם חילל את ה' בעיני הגויים, ואין לו כפרה שלימה ולכן אין ב"ד הורגים אותו, הקב"ה בעצמו יטפל בו.

חלק מתורתנו הקדושה היא לבקש נקמה כנגד גוי ששפך דם ישראל

וכל זה רק כלפי גוי שלא פגע ביהודי ולא שפך דם ישראל, אבל גוי או עם שלם ששפך דם יהודי, עליו אנו מתפללים בכל הדורות 'אבינו מלכנו נקום נקמת דם עבדיך השפוך', ולא רק 'נקום' אלא 'נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך', וכלשון הפסוק בתהלים 'יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך'.

וכן כתב משה רבינו שירת האזינו [יתכן שכתב את זה היום, ו' אדר, יום לפני הסתלקותו] שירת כל הדורות, העוסק במרידות עונש הגלות, ומסיים: אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם וְחֲרָבִי תֹאכַל בְּשָׂר מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָהּ מִרָאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: הֲרִנֵּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקְּם יֵשִׁיב לְצַרְיוֹ וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ. פרש"י: אשכיר חצי מדם - האויב: וחריב תאכל בשר - בשרם: מדם חלל ושביה - זאת תהיה להם מעון דם חללי (ס"א חללי דם) ישראל ושביה ששבו מהם: מראש פרעות אויב - מפשע תחלת פרצות האויב כי כשהקב"ה היה נפרע מהעובדי כוכבים היה פוקד עליהם עונם ועונות אבותיהם מראשית פרצה שפרצו בישראל.

הרי שגרמניה ייענשו לא רק על אושוויץ אלא גם על הרוגי מגנצא וורמייזא ושפיירא וכל הרוגי מסע הצלב הראשון השני והשלישי, מראש פרעות אויב. חרבו של השי"ת תאכל בשר ותנקום מראש כל הדורות של הגויים.

ואז הגויים ירננו וישבחו את בני ישראל, לא כמו שהיו מבוזים ומושפלים בגלות, שהאומות היו הורגים בהם ולא היו נענשים על כך, אך לאחר הנקמה הגדולה יתקדש שמו יתברך, אותה הקושיא ששואלים כבר שבעים שמונים שנה איפה היה האלקים בשואה, ועדיין לא קבלו תשובה, כי כל זמן שגרמניא האיומה, אוקראינה הרצחנית, ורוסיה הכופרת עדיין כאן, בשמה ובתפארתה, בכיכרותיה ומגדלותיה, בצלמי מסכותיה ובגיבוריה, זה חילול השם. **ובביטולם, יתגדל ויתקדש שמויה רבא.**

בבוא עת הנקמה יובן הכל, הן סיבת העונש בשעת מעשה, והן נקמתו ית' מהאומות הרוצחים

בבוא עת הנקמה יובן הכל, הן מצד הצער שהיה לישראל בגלות שלא היה ח"ו בחינם, כמבואר בשירת האזינו באר היטב 'כי ידין ה' עמו' וגו'. - וגם הפסוקים שלא יכלו להבין כל הדורות, לדאבון לב הבינו היטב בשנות הזעם לפני כשמונים שנה 'מזי רעב ולחומי רשף וקטב מרירי', אלו הם תאי הגזים רח"ל, ומחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה - וכל זה היה בגלל 'וישמן ישורון ויבעט' וגו'. והן מצד הנקמה שינקום ה' בגויים, היות ונתחלל שמו ית' לעיני הגויים, כי הגויים אינם מבינים מדוע יהודי צריך לסבול, הוא אינו יודע מהו 'וישמן ישורון ויבעט', הוא רק רואה שהוא דורך על יהודי והורג אותו והוא קם ומצליח ומתעשר יותר, אומר הקב"ה 'ונקם ישיב לצריו', ואז יאמרו האומות 'ראו מה שבחה של אומה זו' שיצאו מאשור ודבקו בהקב"ה גם אחר כל התלאות שעברו עליהם ולא עזבוהו, כי ידעו המה שבסוף יתורצו כל הקושיות.

'ונקם ישיב לצריו' - על הגזל ועל החמס כענין שנא' מצרים לשמה תהיה ואדום למדבר שממה מחמס בני יהודה', כן כתב הנביא יואל נבואה על קללת מצרים לאחר מאות דורות של אותם המצריים שנשתעבדו בישראל.

נקמת ה' היא מהדורות הבאים אחריהם

והרי שהנקמה איננה מיידית, זה לא הולך באופן כזה שמיד שהגוי עושה רעה לישראל, מיד נוקמים בו, לא כך זה עובד. אילו היה כן, היה ביטול הבחירה, והקב"ה מנהיג את עולמו בדרך הבחירה ובסוף נוקם על כל טיפת דם מישראל אפילו לאחר כמה דורות.

ומכל זה למדנו שהרצון היהודי שינקום ה' נקמת דם עבדיו, הוא חלק מהתורה"ק, וכן מסיים דוד המלך ספרו: ל' עֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחֲתוֹת בְּלֹאמִים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרָזָל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּהָ. וביאר בתרגום יונתן 'הדר הוא לכל חסידיו', - למעבד בהון דין דכתיב באוריתא, היינו לנקום נקמת הגויים ולעשות בהם אותו הדין הכתוב בתורה.

ספר תהלים מלא בבקשת נקמה

והנה ספר תהלים מלא בספר תהילים בפסוקי נקמה, 'ישמח צדיק כי חזה נקם, פעמיו ירחץ בדם הרשע'. וכן בפרק על נהרות בבל, מלבד נקמת נבוכדנצר באופן אישי שהיה בו בעצמו, שנהפך להיות חיה ביער כמה שנים, אבל האומה הבבלית קבלה נקמה בימי בלשאצר, לאחר שכבר לא היו בעולם אלו שהחריבו את ביהמ"ק בידיהם הטמאות, רק כשבאו דריוש וכורש והפכו את בבל למדבר שממה, כמו שניבא הנביא יואל לפני כן שכך יהיה. וכל הגוים הברבריים שהיכו בכשיל וכילפות על חומת ירושלים והחריבו את ביתנו, אלו כבר לא היו בעולם, ואחר שבעים שנה שלח הקב"ה את נקמתו בבבל והחריבה, ועד היום הזה צריך לברך ברכה מיוחדת כשרואה את חורבנות של בבל, כמבואר בגמ' ברכות.

בפרק 'על נהרות בבל' מסיים 'אשרי שיאחז וניפץ את עולליך אל הסלע', אשרי מי שיקח את התינוקות הרכים הבבליים וינפץ את הראש שלהם על שפיצי הסלעים המחודדים, כי כך עשו המה בירושלים לקבים רבים של מוחות דתנוקות של בית רבן בירושלים עיה"ק, ולכן אמרו בני לוי ברוח קדשם, שיהודי צריך לרצות לנקום בבבל, אסור לוותר על זה, אכן בני אברהם יצחק ויעקב אינם יכולים מצד טבעם לעשות כן, להחזיר מנה אחת אפיים, אבל יש כבוד ה' שנתחלל, ויש רצון אמיתי של בשר ודם שצועק ומבקש נקמה, אנו דורשים נקמה על כל טיפת דם ישראל שנשפך.

ולכן אע"פ שיהודי אינו יכול לנפץ עוללים אל הסלע, מצד מדת הרחמנות שבו, אומר הפסוק 'אשרי אשרי אותו הגוי שיהיה שליח לנקום נקמת ישראל מבבל. ועד כדי כך היו ישראל בטוחים שהקב"ה ינקום נקמתם מבבל,

שכבר הקדימו לקרותה בשם 'בבל השדודה' גם כשהיתה חזקה מאד בשעה שאמרו 'על נהרות בבל', עם האצבעות הקצוצות ישבו בני לוי על נהרות בבל, אמרו להם שירו לנו משיר ציון, הידיים מהודקים לאחוריהם, ואעפ"כ מצד הבטחון בהשי"ת שינקום נקמתנו מבבל, כבר ראו אותם בני ישראל כבת בבל השדודה, לא אנו שדודים אלא אתם שדודים.

וכך היה בסוף, שבא כורש ולקח נקמת ה' מבבל, הכרית אותה לגמרי והרג את כל העם הנמצא בה. כל הנקמות שבני ישראל מייחלים אליה, הוא לראות נקמה, לא שאנחנו בידינו נעשה זאת [מלבד עמלק שנצטוונו למחותה, ואף בזה יש לשון שהקב"ה יעשה זאת בדרכיו הנעלמות כי מחה אמחה את זכר עמלק]. כי איננו מסוגלים לזה מצד טבעינו טבע הרחמן של בני ישראל.

אדרבה אם יד ישראל מעורבת בזה, יש לחשוב מחשבות הרבה, אם זה בא מצד הנקיות לראות קידוש ה' בעוֹלָמוֹ, או מצד מידת הנצחון, וכפי שעורר מוריני ורבינו יחזקאל לוינשטיין באור יחזקאל שלו על מדות עמוד קמט בעת שתפסו את הרשע אייכמן שר"י, אבל לצפות שהרוצחים והכופרים ינעצו חרבותיהם זה בזה, וסכסכתי מצרים במצרים, אין לנו אלא לעמוד מן הצד ולומר אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע.

ובספר ישעיה פרק יג כתב לשונות יותר חדים בענין נקמת ה' מבבל: מִשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעֶיהָ בֵּן אֲמוֹץ... וְעַלְלֵיהֶם יִרְטָשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשְׁסּוּ בְּתִיבָהּם וּבְנִשְׁיָהּם וְגו', וְקִשְׁתוֹת נֶעְרִים תִּרְטָשְׁנָה וּפְרִי בֶטֶן לֹא יִרְחֲמוּ עַל בָּנִים לֹא תַחֲסוּ עֵינָם: ..כְּמִהְפַּכַת אֱלֹהִים אֶת סֵדֶם וְאֶת עֲמֻרָה.

ברגעים הנעלים ביותר של יהודי, הוא מבקש על נקמת ה' מהגויים

ובליל הסדר, בזמנים הכי גבוהים בשנה, פותחים את הדלת ומבקשים 'שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך... כי אכל יעקב ואת נוהו השמו'.

ובמחזור ויטרי [שנכתב בין מסעות הצלב] לא הסתפק בנוסח קצר כזה ב'שפוך חמתך' אלא הוסיף תפילה ארוכה עד מאד, התפילה הזו נתחברה אצל נהר הריין שהיה אדום מדם יהודי מגנצא ושפיירא. וכן הוא הנוסח שם: 'שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל הממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו. שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב. יהיו כמק לפני רוח ומלאך י"י דוחה. יהי דרכם חושך וחלקלקות ומלאך י"י רודפם. תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: האשימם אלהים יפלו ממועצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך. תן להם מה תתן תן להם רחם משכל ושדים צומקים: תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי י"י'.

וכן בברכת ההפטר בשבת הוסיף במחזור ויטרי 'ולעלובת נפש תנקם נקם במהרה בימינו', כי אין ישועה בלי נקמה. וכן ביאר מהרש"א בברכות דף ל"ג שעיקר ישועת בני ישראל שיהיה ע"י משיח צדקנו, יקדים לזה נקמת הגוים. כמו שמבואר הרבה בספרי הנביאים. מי שיש לו בעיה עם זה, שיחפש נביאים אחרים רח"ל... כי זה חלק מהיהדות לנקום נקמה מהגויים, כך כתבו מ"ח נביאי ישראל שאין ישועת בני ישראל נשלמת לפני שלוקחים נקמה בגוים. וזהו חלק מ'ציפית לישועה'.

וכמובן שלפני שבעים שנה לא היו צריכים לדבר כל השיחה הזו, עד שנת תש"כ לא היה שום צורך לדבר מזה, עברנו עוד חמישים שנה 'רגועים' ב"ה ולכן שכחנו מכל ענין הנקמה מגוים, אבל כל אלו שיצאו מגיא התופת לא היה שום צורך לדון אם צריך לנקמה או לא, הקב"ה הכניס בנפש האדם את הרצון לנקמה.

בכל ספרי הנביאים זה הפשטות וגם המדרש, שהקב"ה יעניש את בבל על מעשיה, ואת מצרים על מעשיה, והמדובר דורות רבים אחרי שהשחיתה בפועל. עצם הדבר שהמדינה שעשתה העולה קיימת זה רק תוצאה ממאריך אף, ובסוף פשוט שהקב"ה גבי דיליה. ויתבאר בהמשך יותר.

קליפת הרפורמים לא מסתדרים עם בקשת נקמה

עתה נבא לעיין אחת מהפגיעות הראשונות שפגעו הרפורמים בסידור התפילה היהודי היה השמטת תפילת 'אב הרחמים' בשבת אחר קריאת התורה, שם מבקשים ודורשים מהקב"ה שינקום נקמת דם עבדיו, זה מה שהפריע לאותם רשעים בראש ובראשונה.

הרגשתם היתה שאין נאה לדרוש נקמה מהגויים. הרפורמי שואל איך מבקשים לנקום נקמת הגויים מהנכדים והנינים, והרי הסבא שלהם הרוצח כבר מת מלפני הרבה שנים, ולכן עקרו את זה מהסידור. בד בבד הוציאו וב־טלו את היקום פורקן, אח"כ כבר גם מחקו את תפילת 'ולירושלים עירך', ואח"כ את פרשת התמיד 'את קרבני לחמי לאישי', מרוב רחמנות על הבהמות ששוחטים אותם ומקריבים על המזבח. ובטלו את כל הציפיה למשיח והגאולה שתביא ח"ו לדעתם לידי חידוש בית המטבחיים הנורא לצד צפון המזבח.

יהדות איננה 'דת חסד ורחמים', אלא ביטול לרצון ה' בכל מצב

וזוהי קליפת הנצרות שמזייפת ומשקרת כאילו היה 'דת החסד והרחמים', והרי נהרות נהרות של דם שפכו הנוצרים בעד הדת הזו. בני ישראל לא מסמלים את עצמם כדת של חסד, אלא כדת האמת היחידה, יהודי צריך להרוג את עיר הנדחת, ולהרוג ז' מלכי כנען ולקיים לא תחיה כל נשמה, מה שזה קשה לשמוע לבן דורינו, זאת מפאת קליפת הרפורמה המנשבת באויר המזוהם בדור אחרון, וכן מצות מחיית עמלק הוא שלא להשאיר עולל ויונק מבני העמלק. כך כתוב בתורה, מי שאינו יכול לשמוע את זה, יש לו בעיה גדולה וצריך ללכת לעבוד על המדות שלו, כי יהודי אינו נפעל ממדותיו, הוא משועבד לתורה, כאן לרחם ברחמנות בלי גבול, ואהבת לרעך כמוך ממש, ומצד שני להיות ביכולת לשסוף את אגג. ואין זה סותר לסימן יהודי שהוא רחמן וביישן וגומל חסד, אדרבה כשאדם משתמש באכזריות במקום שצריך, אזי הוא רחמן במקום שצריך, ואם לאו לאו.

אדם הוא שכחן, הקב"ה רואה כל רציחות הגויים מכל הדורות, כהוה ממש

והנה במדרשי חז"ל על פרשת זכור כבר ניכר מדברי חז"ל שצפו ברוח קדשם שיבואו דורות שיאבדו את רגשי הנקמה, כן הוא במדרש תנחומא סוף פ' כי תצא, ועל פיו נתחבר יוצר בשבת זכור, וז"ל המדרש שם: 'מה כתיב אחריו זכור את אשר עשה לך עמלק אמרו ישראל לפני הקב"ה **רבש"ע אתה אומר לנו זכור אתה זכור שאנו שכחה מצויה בנו** ואתה אין לפניך שכחה, לכן זכור את אשר עשה לך עמלק לנו עשה ולך לא עשה? ה' זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים'.

כך טוענים ישראל לפני הקב"ה, איך תבקש מאיתנו לזכור, יש בנו שכחה, אתה למעלה מהזמן, שנת תשפ"ב ושנת תש"ד הכל אחד, אתה רואה עכשיו את תאי הגזים ואת הרציחות שרצחו הגויים בכל דור, אבל אנחנו יש בנו שכחה.

והרי שכל החולשה שיש מרגשי הנקמה הוא רק מחמת השכחה. אדם שרואה עכשיו ממש את מה שהיה לפני שבעים וחמש שנה, אין צריך לעורר בו רגשי נקמה. כך הקב"ה צופה ורואה עכשיו ממש מה שעשו האומות לבניו. אלא שבני ישראל שוכחים, הדבר נשקע וקם דור חדש. כבר לא רואים כמעט יהודים עם מספרים חקוקים בזרועותיהם, נשארו מהם מעט, ה' יאריך ימיהם ושנותיהם בנעימים, אבל מרבית הימים והשנים, נתמעט הזכרון.

אבל אצל הקב"ה, הכל חי עכשיו כמו בשעה הראשונה ממש. כי הוא ית' למעלה מהזמן, אין אצלו זכרון וש־כחה, עבר הוה ועתיד הכל הוה אחד. הקב"ה לא 'נזכר' כלום, כי אין שכחה לפניו ית' כלל. הוא רואה עכשיו בשעה זו ביום ו' אדר ב' תשפ"ב את הרשעים האוקראינים בשנת ת"ח ת"ט איך שהם בראשות חמילנצקי חותכים גופות ישראל בחיים חיותם ומכניסים חתולות חיים ותופרים עליהם ורוצחים במיתות משונות שישים רבוא מבני ישראל. ממשיכים תאוות הרציחה בפרעות היידמקים בשנת תקכ"ח בטבח אומן עשרות אלפי יהודים, וכן השחיטה בקישינב בשנת תרס"ג, הפוגרום באודסה בשנת תרס"ה, את עשרות אלפי הנרצחים בידי האוקראינים המקומיים בשנות תרע"ט – תר"פ בפרעות פטליוורה הנודעות לשמצה, עול כולם מליון וחצי יהודים שנרצחו ושופך דמם אל אדמת אוקראינה בשנות השואה בהקברם חיים וגוססים בקברי אחים. לאחר ג' ימים עוד ראו תזוזות באדמה בשעת גסיסת בני ישראל. הקב"ה רואה את זה עכשיו ממש.

וכן כתב רבי אלעזר הקליר ביוצר פרשת זכור: אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ. בְּקוֹל מַיִם רַבִּים נִשְׁמַע קוֹלְךָ. מִשְׁמִיעַ וּמַצִּיחַ לְעַמּוֹךְ בְּקִנְיָן פְּעֻלָּךְ: זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. אֲשֶׁר קָרָךְ וַיַּחֲשִׁילָךְ. וְהָיָה בְּהַנִּיחַ ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ. תִּמְחָה זָכְרוֹ מִכָּל גְּבוּלָךְ. וְהֵם יִשְׁבּוּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ. וּמִשְׁלָךְ עוֹד יִתְּנוּ לָךְ. אֲנֵי הָקָם אֶת דְּבַר מְלוּלָךְ. עַד שְׁאֵתָהּ מִצּוּנוֹ. הַזְכֵּר לָךְ. אֶתָּה זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. זָכוֹר ה' אֶת יוֹם זְבוּלָךְ. הַמִּתְגָּאִים וְנוֹאֲמִים פָּה מֵה לָךְ. הַשּׁוֹלְחִים זְמוּרוֹת בָּאָף לְחַלְלָךְ. זָכוֹר פֶּסַח כְּבוֹד גְּדֻלָּךְ. אֲשֶׁר מָגְרוּ וְנִאֲצָו לְמוֹלָךְ. וְשָׁלְחוּ בְּאֵשׁ הִכָּלְךָ. וַיִּשְׁמִימוּ כָּל גְּבוּלָךְ. וַיִּשְׁדְּדוּ וַיִּרְעוּ אֶתְּךָ. אֲשֶׁר

צויתיה לא יבאו בקהל לך. אמרו לכו ונכחידם מגוי בגללך. ולא יזכר שם הלולך. עליך יעזוב חילך. ויותר מאשר עשו לנו עשו לך:

ואתה ה' לעולם תנשב. והוא נגדך במטה יושב. תפוש מדבר וכל הישוב. אני ואפסי עוד בלב מתחשב. אם לא עתה תקום ותקשב. בשלש עשרה קימות נקמות לחשב. בפחד פחת ופח לפקוד על היושב. ואתה ה' עד מתי רואה ודומם וגו'.

כי הקב"ה נוקם ובעל חימה לצריו ונוטר לאויביו, אע"פ ששם הויה שמו, והוא זן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כינים, מ"מ נקמת ישראל מאת האומות היא מהדברים היקרים ביותר אצלו ית', כביכול יש לו בגד מיוחד, בעקיטשע אלקית ושמה פורפירא, וכל יהודי שנהרג ע"י הגויים, הקב"ה טובל את הבגד הזה בתוך דמו, וכדכתיב 'מדוע אדום ללבושך', לא נשאר פינה אחת לבן באותו הבגד, מרוב רציחות שרצחו האומות את בני ישראל. והקב"ה מבטיח שיעמוד וינקום נקמה כראוי.

רציחות האכזריות של העם האוקראיני

כתיב 'ידין בגוים מלא גויות', ופירשו המפרשים שהקב"ה ידון את הגוים שהעושר שלהם בנוי על גויותיהם של בני ישראל. לא נעים לדבר מזה, הרוצחים האוקראינים הסתובבו עוד הרבה שנים אחרי השואה, לפתוח את קברי האחים של בני ישראל, שיש כאלה מאות ואולי אלפים באדמת אוקראינה, וחיפשו שיניים של זהב להוציאם מפיהם הקדושים של הרוגי ישראל. אולי יוכלו לקנות איזה וודקה ע"י השן הזו. עד שהוצרכו לשפוך טונות של ביטון על קברי האחים, שהרשעים האוקראינים לא יפגמו בכבוד המתים הקדושים. ידן בגוים מלא גויות, מחץ ראש על ארץ רבה.

המלבי"ם פירש באופן אחר עה"פ 'בת בבל השדודה', כי בבל כבר נחרבה ע"י כורש, וכבר שילמה כראוי על מה שעשתה לישראל, אבל היהודי מבקש, שגם לאחר שבבל נשדדה כבר, אעפ"כ 'אשרי שישלם לך את גמולך' כלומר שאנו מצפים על נקמה כפולה ומכופלת, וכל זמן שלא יתנפצו עוללך אל הסלע, עוד לא חיסלנו אתכם את החשבון.

וממילא אין לנו להתבייש עם כל הנבואות שהבטיחו לנו הנביאים שהקב"ה ינקום באומות העולם, ועם כל התפילות שדוד המלך מתפלל 'אלקי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים, יבושו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו', ואז 'וידעו כי אתה שמך ה' לבדך עליון על כל הארץ'. לעת עתה אינו יודע כי ה' לבדו עליון על כל הארץ, בנתיים הוא מאמין בטומאתו השחורה, והא ראייה שגם לאחר שרצח הרבה יהודים ושתה את דמם בקש, לא קרה לו כלום, הוא קם בבוקר ולא כאבו לו השיניים והבטן.

אך הקב"ה מבטיח שכל הגויים ירגישו שהם משלמים נקמה על מה שעשו לבני ישראל. וכשהאוקראינים רואים את חרקוב וקיישיבב הולכים וחרבים, יודעים המה שזאת נקמת ה' מהם על שהחריבו קהילות ישראל לרבבות ומאות אלפים, הרגו עוללים ויונקים, אנשים נשים וטף בכל שנות הגלות.

הנקמה הקדושה מלאה בתורה נביאים וכתובים וכל ספרי חז"ל

והנה ענין הנקמה שהוא מפורש בתורה בנביאים ובכתובים, לדאבוננו, אפילו כשמדברים מהשואה בגרמניה, רגשי קודש אלו הולכים ונחלשים מדור לדור, ואדרבה כבר מתחיל לצוץ ולפרוח רגשים של רחמנות דקליפה. וצריך לדעת שאין זה צדקות אלא רשעות, שכן מעיד הפסוק 'ישמח צדיק כי חזה נקם, פעמיו ירחץ בדם הרשע' [תהלים נח] ואנו מתפללים על זה תמיד, ובזה צריך להתחזק מאד, ולא לתור אחרי רחמנות דקליפה, שאין שורשם בקדושה כלל.

כל המפרשים המודרניים, שלא נזכיר את שמותם, כל אלו שאינם מרבותינו, אינם מפרשים את פסוקי הנקמה כפשוטן. אבל הג"מ רבי שמשון רפאל הירש זי"ע מפרש פסוקי הנקמה כפשוטן והוא מתווכח עם כל הטועים להוציא את הפסוקים מפשטן. הרפורמים טוענים מה עם 'לא תקום ולא תטור'.

לא תקום רק מ'בני עמך', אבל מאומות העולם תבקש ותצפה לנקמה

אתמול הייתי מזועזע קבלתי מכתב מרב בקיב לשעבר, איך אתה מדבר נגד העם האוקראיני, הרי כתוב בתורה

'לא תקום ולא תטור'... הוא שכח שכתוב בהמשך הפסוק 'את בני עמך'... רחמנא לשזבן, לא האמנתי שרב בישראל, פוסק שאלות באיסור והיתר, יטעה בטעות כזו. והרי כתוב בתנא דבי אליהו ובמדרש רבה בראשית נה: 'אמרו ישראל לפני הקב"ה רבון העולמים כתבת בתורתך (ויקרא יט) לא תקום ולא תטור ואת נוקם ונוטר שנאמר (נחום א) נוקם ה' ובעל חימה נוקם הוא לצריו ונוטר הוא לאויביו? א"ל הקב"ה אני כתבתי בתורה לא תקום ולא תטור **את בני עמך** אבל נוקם ונוטר אני לעובדי כוכבים'.

והגם שנתגיירו הרבה מהאוקראינים בשנים האחרונות, זהו ענין אחר לגמרי, כי כל מה שגלו ישראל לבין האומות הוא רק כדי שיתוספו עליהם גרים, כשהוא נתגייר הוא הופך להיות 'בן עמך', ולדעת האבני נזר יכולים לקבל גרים אפילו מעמלק! אבל כל עוד שהוא גוי, אין שייך בו כלל 'לא תקום ולא תטור'. אדרבה 'לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו'.

אוקראינה הוא העם השפל ביותר שרצח בדם קר מליני יהודים

עוד רב בישראל שאל אותי כך, והרי הרוסי הוא 'מחטיאו' והאוקראיני הוא 'ההורגו'. כמה שהרוסים החטיאו את ישראל אין צריך למנות ולספר, כמו שסיפרנו על הרציחות ושפיכות דמים שעשו האוקראינים יותר מכל האומות, הן הכי נמי שהגרמנים כמדינה היו הרוצחים גדולים ביותר מכל האומות, אבל בתור הפרט, לא היה בהסטוריה רציחות כמו שרצחו הגויים האוקראינים, בתחילה היו עושים פוגרמים בעיירות ישראל, מתי שהוא יצא מבית הטפלה שיכור או מחומם היה נופל על בתי ישראל ורוצח ושוודד בדם קר. הגרמים הראו רשעות נוראה, לסגור רבבות יהודים בתאי גז ולסגור את הדלת לא לשמוע את צעקתם והם גוועים במיתת חנק, אבל אוקראיני שפל אין לו בעיה לקחת יהודי ולקרוע אותו לחתיכות כשהוא עדיין חי, שלושים אלף יהודים הקבורים באומן, עשו להם חופה עם צלב גדול, כל מי שלא ישתחוה ייהרג, והם מסרו נפשם על קידוש ה', לא היה יהודי אחד שהשתחוה, והרשעים הללו חתכו להם את הידיים ואת הרגליים תוך שהם חיים, וכך שכבו וגוועו לאחר יום או יומיים.

לא פחות מזה היה הרשע הרוסי בענין 'מחטיאו', שהחטיא את ישראל באופן נורא ואיום שנים רבות, שאין לשער ולספר.

רוסיה ואוקראינה - המחטיאו וההורגו

והקשה אותו רב, האיך יתכן שהקב"ה ישלח את ה'מחטיאו' הרוסי לנקום נקמת ישראל מאת ה'הורגו' האוקראיני, אם המחטיאו קשה יותר מההורגו, שינקום ההורגו מן המחטיאו.

תשובה. ראשית כל, באמת הוא כך לעינינו, שכל אחד מהם הורג מהשני, ההורגו את המחטיאו והמחטיאו את ההורגו. וכאמור שבוודאי עדיף שיהיה שלום בעולם, אבל הקב"ה עושה מלחמות, הוא לא שואל אותנו איך להנהיג את עולמו, והוא מסבב את לב המלכים והשרים, ואנו עומדים בצד ורק מסתכלים מה הקב"ה עושה כאן. אם אומרים צידוק הדין כי הצור תמים פעלו וכל דרכיו משפט ביחס למאורעות שאירעו לנו כגזירת התורה, למה קשה כל כך לראות את הצור תמים פעלו במה שאירע לאומה פלונית ופלונית? כמו שחינכנו, הקב"ה עושה הכל, וזה שמשמש כשבט אפו הוא רשע ברשעתו ועתיד ליתן את הדין.

תוכחת מוסר על החוגגים ומזמרים מבלי להשתתף בצער מאות אלפי פליטי ישראל

וגם בעיני יפלא הני מועדיא דיומא טבא לרבנן על סיומי 'דרשו' באמריקה בשמחה וחדוה, רוקדים ומזמרים עם מופעי שירה זמרה בהרחב ויתרון, בכל מיני כנורות ונבלים, בו בזמן שמאות אלפים מאחינו בני ישראל הולכים ונוודדים בגלות קשה, פליטים מעיר לעיר ומבית לבית, בערב יאמרו מי יתן בוקר. והרי צריכים אנו להרגיש צער ישראל. בתקופת השואה לא האמינו בהונגריה ובארץ ישראל מה שעובר על אחינו בני פולין וליטא, כי אז לא היה הכל מתועד ומצולם, חשבו שזה סתם שקר, לא היה אפשרות להאמין על צרות כאלה. אבל בימינו שרואים הכל חי בו זמנית, אוטובוסים נודדים מלאים בבני ישראל בעירום וחוסר כל ממתינים עשרות שעות על הגבו לות ואין יודעים מה ילד יום, איפה ההשתתפות בצערן של ישראל? אולי ראוי לצמצם קצת, זכר לחורבן? אני לא מבין דבר כזה, אולי גדולים ממני כן מבינים. סתם צ"ע קטן כזה...

כשמרחמים במקום שאין צריך לרחם, אין מרחמים במקום שצריך לרחם. בבקשה תקח את הבקבוק יין היקר

שאתה שותה, ותוותר עליו, ותשלם לכל אלו היהודים הטובים שעוזרים לפליטים היהודים האוקראינים.

גוי שהרג יהודי, שתיים רעות עשה, בגוף ישראל, ובנשמתו שהיא כבית המקדש, על הגופות ינקם ע"י אוביו, על נשמות יבא ה' וינקום לעתיד

נחזור לעיל. מה שה'מחטיאו' נוקם מה'הורגו' נוכל להבין ע"פ דברי החת"ס בפרשת מסעי, ע"פ דבריו הק' נבין שאף אחד בעולם לא יוכל לנקום נקמת רוסיא רק הקב"ה בכבודו ובעצמו.

וכה דבריו הק': 'ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שוכן בתוכה כי אני ה' שכן בתוך בני ישראל, פי' כי לארץ לא יכופר כ"א בדם שופכו, אמנם כן זה הוא לכפר דם בעלמא סגי בדם תחת דם וא"כ די אם יהרג ע"י חיה או גוי וכדומה, ורק שישפך דמו ואל נקמות ה' לא יצדיק רשע, אך עם כל זה עדיין לא נתכפר אלא הדם בעלמא, אבל מה שהחריב מקדש ה' כי השכינה שורה בכל א' מישראל ונשמת כל חי היינו צדיק היא חלק אלוה ממעל, זה לא נתכפר בדם שופכו אם לא שנעשית השפיכה ההיא ע"י הסנהדרין שעושים לשם מצוה, וזה הוא דרמז לן קרא הכא ולא תטמא את הארץ [הוא חלק הגוף] פי' להעלים עין משפיכת דמים דבי' מיירי קרא, אשר אני שוכן בתוכה [הוא חלק הנשמה] פי' שתאמרו הלא אני שוכן בתוכה ולא אצדיק רשע. וכו'.

ועד"ז יובן פי' הפסוק הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו [דברים ל"ב] פי' כי הנקמות שהקב"ה עושה באומות העולם על דם ישראל ששפכו אשר לא יכופר כ"א בדם זה נמסר לאומה אחרת יפול פרס ביד אדום ויפול אומה פלונית ביד אומה פלונית ולא נמסרה הנקמה הזאת ביד בני ישראל כי היא רק על ארציות הגוף, אמנם הנקמה על קדושתן של ישראל היא תהי' לע"ל ע"י ישראל בעצמן נקמת ה' היא נקמת היכלו, ע"כ אמר הרנינו גוים עמו כמה גויי עולם ישמחו וירננו ע"י מפלת עמו, על דרך משל פרס ישמח כי יפול עמו ביד אדום שע"ז יפלו אדום ביד פרס לנקום ע"י נקמת בני ישראל, כי דם עבדיו יקום הקב"ה רוצה לנקום דם עבדיו ואותו הנקם ישיב לצריו יתנו ביד צריו שהם ינקמו עבור דם עמו, ומה הם פועלים בנקמתם לא על הקדושים ר"ע וחבריו חלילה, אלא וכפר אדמתו שזהו מכפר על אדמיותו וארציותו של עמו אבל במה שהם חלק אלוה ממעל זה לא נתכפר עדיין:

וזוהו שאמר הכתוב ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון [יואל ד'] פי' אעפ"י שכבר נקתי דמם ע"י סכסוך אומה באומה, מ"מ בזה לא נקתי אני ה', במה שפגמו בי, שהרי וה' שוכן בציון, ומפני זה הסוטר לועו של יש"ר ראל כאלו סוטר לועו של הקב"ה כביכול [סנהדרין נ"ח ע"ב], ואיך יהי' מי שהמית ח"ו שופך דם א' מהם וזהו וה' שוכן בציון. [תקס"א].

ובפירוש שזה דרך נקמת האומות על ידי שמסכסך אומה באומה החייבות נקמה על שפיכת דמי בני ישראל, והרי לנו פירוש חדש בזה הפסוק 'הרנינו גוים עמו כי גם עבדיו יקום', שהאומות שמחים ומרננים כשאחד מהאומות מפיל את עם ישראל, כי ע"ז ינקום מהם הקב"ה ותהא להם מפלה. כך אותו מחוצף שיוצא מרוסיא ורוצה לכבוש את אוקראינה שלא תהא מדינה מערבית וכדו', גם זאת מאת ה', כי 'מלחמות אני עשיתי', והם מרננים ושמחים כשיכבשו את האוקראינים. אבל כל אלו הסכסוכים שיש בין האומות אינו אלא נקמת הגוף של ישראל, כי נקמת הנשמה אינו אלא ע"י משיח בן יוסף שיבא במהרה בעת שהיתה לה' המלוכה.

ונמצא שאי אפשר לנקום ברוסיא לעשות מהם שממה, כי הוא בעיקר בגדר 'המחטיאו' ואין שייך נקמה ע"י הגויים אלא ע"י משיח צדקנו. ומה שכן הורגים מהרוסים לאלפים ורבבות, זאת שהרי גם הוא מגדר 'ההורגו' שרצח בנו המונים המונים בהמשך הדורות, כנודע ואכמ"ל.

בינתיים אנו רואים רק 'הרנינו', שכל אחד מהם מרנן כמה חיילים הפיל מהצד השני, מסתיר את מפלתו, ומפ"סם הצלחתו, וכל זה הוא 'כי דם עבדיו יקום' רק על ההריגות בגשמיות, וכיפר אדמתו עמו ונקם ישיב לצריו, יכה ולדימיר את ולדימיר, אמנם הוא רק על נקמת הגוף, אך על הנקמה הגדולה שעתידי הקב"ה לנקום מרוסיא על שעקרו מליוני בני ישראל משמירת התורה ומצוות, לזה לא מספיק לנפץ עולליהם אל הסלע, זהו חשבון מיוחד שיש להקב"ה עמהם. וכמו שנזכר לראות במהרה בימינו אמן.

סמל של רוצח אכזר - מדליית כבוד אוקראיני

אחר הדברים האלה עדיין יש מקשים בתמימות מה אנו רוצים מהנכדים והנינים, וכי הם יודעים מעוון אבותם,

והרי הדור החדש דמוקרטי ומוזרני וכו'. ראשית דבר, הם יודעים היטב מה שעשו אבותיהם עם ישראל, והפריזדנט של אוקראינה נתן אתמול 6 'מדליות כבוד' הכי משובח במדינתו, והוא על שם הרוצח חמלניצקי ימ"ש שר", רשע זה רצח מאות אלפים מישראל, והחריב קהילות רבות. אין ברזומה שלו משהו מועיל, מלבד רציחות בני עמינו, ואעפ"כ הוא דמות מפוארת ומרוממת במדינת אוקראינה, יש מחוז שלהם בן כמה ערים גדולות שנקרא על שמו, והמדליה המכובדת ביותר בצבא הוא על שמו, והם מתגאים בדמותו עד היום הזה.

מה שהם רוצים להתחבר עם ארצות המערב אינו מחמת דמוקרטיה ואנושות מינימלית, רק מחמת פחד מהשכן הרוסי. יש לו 'פניות' גדולות ברצונו להתחבר עם המערב. וכבר נתנבא הנביא עובדיה שלעת קץ יהיו רבים מבני אדום שיחניפו לישראל, כשיגישו שהגיע זמן הקץ שלהם. ויאמר הקב"ה אתם שכחתם מה שהם עשו, אבל אני לא שכחתי כלל. אחד מהאוקראינים שבארץ ישראל אמר שהוא מצפה מבני ישראל שיעזרו לאוקראינים 'כמו שהאוקראינים עזרו לבני ישראל במלחמת העולם השנייה'. כנראה כבר שתר יותר מלימודו 'עד דלא ידע'.

הנכדים של הרוצחים האוקראינים מהדור הקודם, יתכן שהם גלגולים

ובספרי קבלה כתוב שכמו שיש בבני ישראל גלגולים, כסוד היסורים של איוב שהיה שומר עיניים וכו' ואעפ"כ עברו עליו יסורים קשים, עד שהגיע אליפז ואמר לו קבלה של אמת מיצחק אבינו, שהוא גלגול תרח שמכר אלי-לים באור כשדים, ועתה הוא מתקן את מעשיו הראשונים ע"י יסוריו. ובשער הגלגולים מבואר שיש גם גלגולים בגויים, ופרעה עוד לא נענש בשעת קרי"ס שהוא נשאר חי, ועתיד הוא לחזור ולקבל את עונשו כראוי, וכך כל פצצה ופצצה שמתפוצצת בשעות האלה בעיירות אוקראינה, יש להם כתובת מדויקת מאת הבורא ית"ש המשגיח בהשגחה פרטית בכל תנועה שבעולם, ואין מי שנענש רק מי שצריך להענש.

יכולים אנו להיות בטוחים שחסידי אומות העולם שהיו בין האוקראינים, והיו כאלה לאלפים, שמורים ובטוחים כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עולה צדיק וישר הוא.

ועוד נקודה, ברוב ככל ספרי רבותינו, האומות כ'אומות' קיימות ככלל, ואין אנשיה נמנים כפרטים, ונכללים בחשבון האומה בכללות עם מספר מסויים, כעדרים עדרים, על אף שכמבואר במשנה אבות חביב אדם שנב"ר בצלם [וגם בזה דעת מהר"ח ויטאל שלא קאי אלא על בני ישראל, וכמבואר במדרש שמואל במקומו]. רק בישראל כל פרט ופרט נידון כעצם יחיד ומיוחד, גם מצידו, וגם מצד ברית הערבות שיש על כל אחד ואחד. וכן כל הגרים הנכללים בהם זוכים לזה היחס. ואי אפשר להרחיב הרבה בזה, כי כל דיבורים הללו שהיו פשוטים בעבר נעשים כהיום הזה בירידת הדורות קשה לשמוע, כי רוח ההומניות איננה סובלת שפת אתה בחרתנו כזה, ופשטה מחשבת ההסכלה להשוות היחס בין ישראל לעמים, ודי למבין, ואם מבינים רוח התורה והיהדות אין תמהים כל איך גוי פרטי משלם מחיר על עולה של גוי אחר מאותה אומה. אבל כפי שנתבאר אי אפשר להרחיב בזה מטעמים מובנים.

וכלל היוצא מדברינו שמתוך כל ספרי תנ"ך וספרי חז"ל וספרי רבוה"ק לא מופיע אפילו פעם אחת שצריך לרחם על אומה שהיה שופך דמים מישראל והוא נענש, אדרבה זהו קידוש ה'.

ושוב נחזור בדברינו הראשונים, שבוודאי צריך להתפלל שיהיה שלום בעולם, ויש להשתתף בצערן של ישראל הנודדים והפליטים, ולהפסיק מלרקוד ולשתות יי"ש כשאחינו מבני ישראל מצטערים צער רב, רק להשתתף בצרתן בתפילות ותחנונים וסיוע והרגשת הלב כמה שיכולים, ואין לנו לומר דעה מי ינצח רוסיא או אוקראינה, מי שמך לראש, ומה זה עניינך? אין להתפלל כלל מי שינצח זה או זה, רק להתפלל שיהיה שלום בעולם בכ"ל לילות, יצב גבולות עמים, ולא יופרע מנוחת העולם השבעה ממלחמות על ידי בריונים ומחוצפים.

אבל כשהקב"ה עושה מה שהוא עושה, אנו צריכים לדעת איך להסתכל על זה, מצד אחד עומד רוסי מחוצף שהקב"ה משתמש איתו לנקום נקמת דם עבדיו השפוף מאוקראינה, ומאידך בוודאי טוב יותר רוח הדמוקרטיה

א הרה"ק רבי יוחנן מסטולין זי"ע אמר שרוסיא הוא 'אשור שבט אפ' של הקב"ה, ובאמצעותה ישלם הקב"ה לכל האומות ששפכו דם ישראל, ושאלו אותו, ומה עם הרוסים בעצמם? והשיב 'מה אכפת לך שהוא עומד'. כי הוא בחינת 'אשור שבט אפ' שהקב"ה משתמש בו להכות בעמים. ושאלוהו כמה זמן יהיה לרוסיה כח בעולם, ואמר עוד שבעים וחמש שנה, וזה היה בשנת תש"ה.

הנושב בארצות המערב, מהיפוכו המנשב במוסקבה. אבל הקב"ה עושה היותר טוב לישראל. וכל פרק תהילים שמבקשים כל הדורות לנקום נקמת דם עבדיו השפוך, וכשעומדים בצד ורואים שהדברים נעשים בפועל, יש לעמוד בצד ולומר מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ על קידוש ה'.

וכן נזכה לראות כל הנקמות שינקום ה' מאומות העולם. וכאמור בדבר החת"ס שהנקמה מגרמניה אי אפשר ע"י רוסים וכדו', כי מלבד מה ששחטו ושרפו שש מיליון גופות מישראל, הרי החריבו שש מיליון בתי מקדשות שבתוכם, והקב"ה מנהיג את עולמו.

אם אמרת תיקון חצות, איך תצטער על מיתת עוללים בני הרוצחים?

ולכן אין לעיתונים החרדיים לדבר ולהרחיב מהצער של עוללים מהאומות שמתו, מי שאמר תיקון חצות ובכה 'אשרי שיאחז וניפץ את עולליך אל הסלע', איך יוכל לבכות על כך? ומי שאין לו רגש נקמה על האוקראינים, שיקרא קצת סליחות לכ' סיון, אני לקחתי את ה'יון מצולה' של רבי נתן נטע מהנובר ולא עצמתי עין כל הלילה. ממה שהם עשו בשנת ת"ח ות"ט לבני עמינו.

כשיש רגשי נקמה במקום שצריך, אזי יש רגשי רחמנות אמיתיים במקום שצריך על פי תורה. וכאמור שכל האיסור 'לא תקום ולא תטור' הוא רק בבני עמך, כמבואר במדרש.

עוד הקשה ידיד אחד שליט"א 'לא תתעב אוקראיני כי גר היית בארצו', וטעות בידו, כי מה שנאמר בן על מצרים, פירשו חז"ל שבשנותיהם הראשונות כשעדיין לא היה להם מקום בארץ כנען, קבלו אותם המצריים בתשואות חן, והיינו שם כמלכים, כשכל המצריים גלו מעיר לעיר, קבלו בני ישראל ארץ גושן וחיו שם בכבוד גדול מאד. אלא שאח"כ בעוה"ר נאמר ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף, לא על אותם השנים שהיה פרעה רוחץ בכל יום בדם ישראל אמרו חז"ל שהיו אכסניה לישראל בשעת הדחק, לא ולא.

במדינת פולין היו שנות מנוחה לישראל בתחילה, אך לא באוקראינה, ואף בזמן הבעש"ט והמגיד שהיו במעז'בוז' ומעז'ריטש נשפכו דם רב מישראל, והבעש"ט נתגלה משמים לבנו רבי צבי זי"ע כשהיה לו איזה עגמת נפש מהפריץ, ואמר לו שהוא עוסק עכשיו בשמים לבטל גזירת שפיכת דם של התקב"ח שצויין לעיל. משנת ת' לא עברו חמש שנים בלי פרעות ורציחות בישראל. וכן בפראג ועוד מדינות. הקב"ה לא שוכח כלום.

בשנות תש"ד – תש"כ לא היו צריכים לומר שיעור כזה, כי היה דבר פשוט שצריך לנקום נקמת דם ישראל השפוך, כך הוא אצל הקב"ה, הוא רואה עכשיו איך שהאוקראינים קורעים גופות בני ישראל באכזריות נוראה, כי הוא ית' למעלה מהזמן ואין שכחה לפני כסא כבודו.

בן ישראל אינו רחמן מודרני, יש לו תורה קדושה, ושם כתוב היכן לרחם והיכן להתאכזר. כתוב בגמ' שהמשיב אבידה לגוי במקום שאין קידוש ה', לא יאבה ה' סלוח לו. אל תרחם על הגוי יותר ממה שהתורה מורה לך. כי אז מתגלה שמה שהוא משיב אבידה ליהודי הוא מחמת רחמנות ולא מפני שיש לו חלק בתורת משה. ואם ירחם על הגוי, סופו שמתאכזר על אחיו.

ירחם ה' על עמו. ויקבץ נפזרים כמלקט שבלים. שירה חדשה ישבחו גאולים.